

Lezama complet

Gran festa per als amants de la literatura aquesta *Poesía completa* del cubà Lezama Lima, que Sexto Piso porta a les llibreries. Esgotada l'edició d'Aguilar, Lezama no es podia trobar ni a Cuba, on va caure en desgràcia per un detall irrellevant, que els dèspotes no li van perdonar. El volum va des de l'extraordinari *Muerte de Narciso*, del 1937, que va titular una de les capçaleres de poesia més lliures dels anys setanta, fins a *Fragmentos a su imán*, del 1977; l'edició recull poemes publicats en revistes perdudes i un breu text final de César López, que no interromp una lectura volcànica, on la poesia òrfica, el barroc i les imatges visionàries mostren la incandescència del poeta caribeny més voluptuós. *

Zanón i Llort, a baix, duel a la llibreria Ona
DAVID CASTILLO

Ona, Llort i Zanón

Magnífica sessió la que ens van oferir els novel·listes Carlos Zanón (presentador) i Llort (presentat) en la llibreria Ona del carrer Gran del barri de Gràcia. Com aquell qui res, Zanón –que signa la crítica a la pàgina 36 d'aquest suplement– va destacar l'originalitat de Llort, a propòsit de la seva novel·la *No n'estiguis tan segur* (Alrevés), un thriller heterodox protagonitzat per dos mossos d'esquadra que es veuen abocats a un seguit d'assassinats, on la brutalitat no cedeix davant la investigació. El Llort més pur i incandescent no dona treva al lector, no desaprofita ni un paràgraf en la despietada faula sobre la corrupció i la violència, una farsa des del peculiar sentit de l'humor i la ironia de l'autor. N'estic segur! *

Les lliçons de Lenz

L'experiència del nazisme i la contundent derrota dels alemanys a la Segona Guerra Mundial va condicionar –no podria ser d'altra manera– la percepció del brillant grup d'escriptors que van formar el Grup 47 –Andersch, Grass, Böll, Bachmann, Walser...–. De tots ells, Siegfried Lenz té un lloc destacat en la transcripció del malson. La seva obra mestra, *Lliçó d'alemany*, ens arriba a través del Club Editor en bona traducció de Joan Ferrarons. Ambientada en un reformatori, el jove protagonista reconstrueix el nazisme en el seu quadern *Les alegries del deure*, un treball que li han encarregat. Aquí el rebel evocarà la conducta del seu pare, un policia local que al 1943 li donen l'ordre d'impendir que el pintor del poble, que és alhora un amic de joventut, pinti. La reconstrucció de la seva infantesa permet al jove convertir el càstig en un exercici d'introspecció ple de detalls, amb la força poètica i el talent de Lenz. La redacció i la vida al reformatori s'entrellacen en un exercici perfecte, en què el jove recorda que de nen va ajudar el pintor a construir els seus quadres invisibles o a amagar-los, trencant l'ordre d'espia-lo per denunciar-lo. Sense polititzar el tema de la persecució, el novel·lista no pretén oferir-nos una lliçó moral sobre els anys de la guerra sinó situar-nos en un plànol d'observació psicològica de la realitat, que sorprèn per la delicadesa i que és, alhora, un monument d'estil, de la manera de narrar, de demostrar com una novel·la pot ser art. *

Anaïs Nin de nou

Seguint l'edificant política d'autor de Labreu ens arriba *La seducció del Minotaure*, la tercera traducció d'Anaïs Nin, mítica narradora del segle XX, desinhibida figura del París bohemi capitanejat per Henry Miller, Artaud i els surrealistes. En versió, com els dos anteriors, de Ferran Ràfols, la novel·la ens introdueix en la vida de Lillian, una cantant de jazz, que frueix la vida mentre la narradora reflexiona amb lucidesa sobre la sensualitat i l'art. La introspecció psicològica, la fugida cap a Mèxic i la por de trobar en el rostre del monstre el nostre mateix rostre. Trobem la profunditat dels seus magistrals diaris i, alhora, la fluïdesa d'una narradora de raça. *

Vilanova barceloní

El professor Enric Cassany –que a tants alumnes ha encomanat la seva passió per la literatura catalana– ens acosta el talent de les *Escenes barcelonines* (Proa), d’Emili Vilanova. Renovador de la prosa catalana, moderna i alhora genuïna, Vilanova hauria de tenir un lloc central en l’imaginari de la ciutat, de la qual n’extreu la saba per arrodonar uns retrats vitals de la gent del seu temps, des dels perdularis al Liceu, des dels gitans als Tres Tombs o uns gossos que remenen la cua pel barri d’Hostafrancs. Els diàlegs i les expressions són imprescindibles per assaborir amb el somriure als llavis un escriptor imprevisible i divertit, dins uns artefactes narratius que no difereixen gaire de mestres actuals com Monzó o Moliner. *

Volcà Lowry

Viena ens presenta una nova traducció al català de la monumental novel·la de Malcolm Lowry, en una versió de Xavier Pàmies marca de la casa. Clàssic de la literatura heterodoxa, descriu la baixada als inferns del protagonista, tenallat i il·luminat per l’alcohol a Cuernavaca, Mèxic, el dia de Tots Sants del 1938. D’elaboració tortuosa, després de diferents versions i de perdre un dels originals, Lowry va aconseguir un dels artefactes narratius més hipnòtics del segle XX, entre l’al·lucinació i la davallada, on fins i tot podem trobar una ampolla d’anís del Mono. L’autor la va definir com a “música de ball, poema, cançó, tragèdia, comèdia, farsa”. Ho subscriu plenament. Ni l’inspirat Lowry va ser capaç de superar-la. *

Mumbo Jumbo

La dinàmica editorial barcelonina La Fuga recupera l’obra mestra d’Ishmael Reed *Mumbo Jumbo*. Ambientada en el Harlem de Nova York dels anys vint, amb tota la problemàtica del racisme i les bandes, amb el rerefons de les brutes polítiques dels EUA a Haití, la novel·la és un manifest polític i, alhora, un tractat del ritme. Reed va saber extreure l’energia dels protagonistes i la vivesa del carrer per dur el jazz a la novel·la dins un relat delirant, un d’aquells llibres que no oblidem mai. L’edició, plena de fotos, il·lustracions i poemes, fa que aquests components busquin el narrador solista, un griot dels anys foscos, una criatura irrepètible del món de la no-ficció dins la ficció. *

